

הַלְבוֹת בָּלִים פֶּרֶק בּו

א. שְׁלוֹשׁ תְּבוֹת הֵן: תְּבָה שֶׁפֶתַחָהּ מִצְדָּה, טְמֵאָה מִדָּרֶס; פֶּתַחָהּ מִלְמַעְלָה, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְהִבָּאָה בַּמָּדָה, טְהוּרָה מִכָּלֹם.

ב. שְׁלוֹשׁ עֲרֻבוֹת הֵן: עֲרֻבָה מִשְׁנֵי לוּגִין וְעַד תְּשַׁעַת קִבִּין שְׁנִסְדָּקָה, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְשִׁלְמָה, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְהִבָּאָה בַּמָּדָה, טְהוּרָה מִכָּלֹם.

ג. שְׁלוֹשׁ עֲגָלוֹת הֵן: הָעֲשׂוּיָה כִּקְתָּדָרָה, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְהָעֲשׂוּיָה כַּמָּטָה, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְשִׁלְאַבָּנִים, טְהוּרָה מִכָּלֹם.

ד. שְׁלוֹשָׁה תְּרִיסִין הֵן: תְּרִיס הַכַּפּוֹף, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְשִׁמְשֻׁחִין בּוֹ בְּקִמְפוֹן, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְדִיצַת הָעֲרֻבִיִּים, טְהוּרָה מִכָּלֹם לְפִי שֶׁהִיא עֲשׂוּיָה לְצוּרָה בִּלְבָד, וְאֵינָה מִמֶּשֶׁשְׁמֵשִׁי אָדָם, וְכָל כָּלִי שֶׁאֵינוֹ מִמֶּשֶׁשְׁמֵשִׁי אָדָם, אֵינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה כָּל עֵיקָר.

ה. שְׁלוֹשָׁה תְּרַבּוּסִין שֶׁלְעוֹר הֵן: שְׁלִסְפָּרִים, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְשִׁאוּכָלִין עָלָיו, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְשִׁשׁוּטָחִין עָלָיו אֶת הַיִּזְיָתִים, טְהוּרָה מִכָּלֹם לְפִי שֶׁאֵינוֹ מִמֶּשֶׁשְׁמֵשִׁי אָדָם.

ו. שְׁלוֹשׁ בְּסִיסוֹת הֵן: שְׁלִפְנֵי הַמָּטָה וְשְׁלִפְנֵי הַסּוּפָרִים, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְשִׁלְשָׁלֶחָן, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְשִׁלְמַגְדָּל, טְהוּרָה מִכָּלֹם לְפִי שֶׁהוּא כַּמְקַצֵּת הַמַּגְדָּל, וְצוּרָתוֹ מוֹכַחַת עָלָיו.

ז. שְׁלוֹשׁ פִּנְקִסוֹת הֵן: הָאֶפִּיפִירִין שֶׁמִּנִּיחִין עָלָיו הַסּוּפָרִים, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְשִׁישׁ בּוֹ בֵּית קִבּוּל שְׁעוּהָ, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְחִלְקָהּ, טְהוּרָה מִכָּלֹם לְפִי שֶׁאֵין עָלָיו צוּרָת כָּלִי, וְאֵינוֹ רָאוּי לְמִדָּרֶס.

ח. שְׁלוֹשׁ מִטּוֹת הֵן: הָעֲשׂוּיָה לְשִׁכִּיבָה, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְשִׁלְזָגִין שְׁנוֹתָנִין בָּהֶן כָּלִי זְכוּכִית, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְשִׁלְסָרְגִין שֶׁמִּסְרָגִין עָלֶיהָ אֶת הַסִּבְכוֹת, טְהוּרָה מִכָּלֹם לְפִי שֶׁאֵינָה מִמֶּשֶׁשְׁמֵשִׁי אָדָם.

ט. שְׁלוֹשׁ מִשְׁפָּלוֹת הֵן: שִׁלְזָבֵל, טְמֵאָה מִדָּרֶס; שִׁלְתָּבָן, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְהַפְּחָצֵל שֶׁלְגַמְלִים, טְהוּרָה מִכָּלֹם לְפִי שֶׁהַחֲבָלִים שָׁלוּ קָשִׁים בִּיּוֹתֵר וְעֵבִים וְאֵינוֹ רָאוּי לִישֵׁב עָלָיו, וְעֵינֵי הַסִּבְכָּה רַחֲבִים הֵרֵבָה וְאֵינוֹ רָאוּי לְקַבֵּל תֵּבָן וְכִיוּצָא בּוֹ, וְנִמְצָא שֶׁאֵין עָלָיו תּוֹרָת כָּלִי, אֶלָּא חֲבָלִים בִּלְבָד.

י. שְׁלוֹשָׁה מִפְּצִין הֵן: הָעֲשׂוּי לִישִׁיבָה, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְשִׁלְצָבְעִין שֶׁמִּנִּיחִין בּוֹ אֶת הַכִּלִּים, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְשִׁלְגָתוֹת שְׁנוֹתָנִין עָלָיו עֲנָבִים וּמַחְפִּין בּוֹ, טְהוּרָה מִכָּלֹם שֶׁאֵינָן מִמֶּשֶׁשְׁמֵשִׁי אָדָם.

יא. שְׁלוֹשָׁה חֲמָתוֹת הֵן וְשִׁלְוֶשָׁה תְּרַמְלִין הֵן: הַמְּקַבְּלִין כְּשֶׁעוֹר, טְמֵאִין מִדָּרֶס; וְכַמָּה שְׁעוֹרֵן הַחֲמָת אַרְבַּעַת קִבִּין, וְהַתְּרַמֵּל חֲמֶשֶׁת קִבִּין. וְשֶׁאֵינָן מְקַבְּלִין כְּשֶׁעוֹר, טְמֵאִין טְמֵאָה מֵת; וְשִׁלְעוֹר הַדָּג, טְהוּרוֹת מִכָּלֹם.

יב. שְׁלוֹשָׁה עוֹרוֹת הֵן: הָעֲשׂוּי לְשִׁטִּיחַ, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְהָעֲשׂוּי לְתַכְרִיךְ, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְשִׁלְרָצוּעוֹת וְשִׁלְסַנְדָּלִין, טְהוּרָה מִכָּלֹם לְפִי שֶׁאֵין עָלָיו צוּרָת כָּלִי.

יג. שְׁלוֹשָׁה סְדִינִין הֵן: הָעֲשׂוּי לְשִׁכִּיבָה, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְהָעֲשׂוּי לְפָרֶכֶת, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת; וְשִׁלְצוּרוֹת שְׁעוֹשִׁין אוֹתוֹ כְּדִי שִׁיתְּלַמֵּד מִמֶּנּוּ הָרוֹקֵם, טְהוּרָה מִכָּלֹם לְפִי שֶׁאֵינָן מִמֶּשֶׁשְׁמֵשִׁי אָדָם.

יד. שְׁלוֹשׁ מְטַפְּחוֹת הֵן: שְׁלִידִים, טְמֵאָה מִדָּרֶס; וְשִׁלְסָפָרִים,

טמאה טמא מת; ושלתכריכי המת ושלנבלי בני לוי, טהורה מכלום לפי שאינן ממשימי אדם.

זו. עור העשוי כמו יד שמכניסין בו היד והאצבעות מפני הצנה וכיוצא בהן, והוא הנקרא פרקלים; ושלושה פרקלימין הן: שלצדי חיה ועוף, טמא מדרס שהרי נשען עליו; ושלחגבים, טמא טמא מת מפני שנותנין בו את החגבים; ושלקיצין שמקיצין בו הפרות, טהור מכלום לפי שאינן ממשימי אדם.

זו. שלוש סבכות הן: שלילדה, טמאה מדרס; ושלזקנה, טמאה טמא מת; ושעושין לצחק בה לשותי שכר, טהורה מכלום לפי שאינה ממשימי אדם.

יו. שלושה סנדלין הן: שלאדם, טמא מדרס; שלמתכת ושלבהמה, טמא טמא מת; שלשעם ושלצפירה, טהור מכלום.

יח. כללו שלדבר: כל כלי שאינן ראוי למשכב או למרכב, או שהוא ראוי ולא נעשה לכך אלא למלאכה אחרת הרי הוא טהור מן המדרס. נעשה למלאכה אחרת ומשמש עמה את הישיבה, כגון הטלית והרדיד מטמא במדרס; וכל המטמא במדרס, מטמא במת. ויש שמטמא במת ואינו מטמא במדרס, כמו שבארנו. וכל המטמא במת מטמא בשאר אבות הטמאות, בין אבות שלתורה בין שלדבריהם; ומטמא במשקין.

יט. שלוש קפות הן: מהוהה שטליה על הבריא, הולכין אחר הבריא; קטנה על הגדולה, הולכין אחר הגדולה. היו שוות, הולכין אחר הפנימית; פיצד הולכין אחריה שאם נקבה במוציא רמון, שתייהן טהורות.